

BIULETYN

**Parafia Rzymskokatolicka
p.w. Podwyższenia Krzyża Świętego
w Krakowie - Kurdwanowie**

XXXII NIEDZIELA ZWYKŁA

**PANIE, NIECH DOTRZE DO CIEBIE MOJA
MODLITWA, NAKŁOŃ UCHO NA MOJE WOŁANIE.**

7.11.2021

Nr 45/115/2021

LITURGIA I SŁOWO BOŻE NA NIEDZIELE

PIERWSZE CZYTANIE

Uboga wdowa karmi Eliasza (1 Krl 17, 10-16)

Czytanie z Pierwszej Księgi Królewskiej

Prorok Eliasz poszedł do Sarepty. Kiedy wchodził do bramy tego miasta, pewna wdowa zbierała tam sobie drwa. Wiec zawołał ją i powiedział: „Daj mi, proszę, trochę wody w naczyniu, abym się napił”. Ona zaś zaraz poszła, aby jej nabrać, ale zawołał na nią i rzekł: „Weź, proszę, dla mnie i kromkę chleba”.

Na to odrzekła: „Na życie Pana, twego Boga, już nie mam pieczywa, tylko garść mąki w dzbanie i trochę oliwy w baryłce. Właśnie zbieram kilka kawałków drewna i kiedy przyjdę, przyrządzę sobie i memu synowi strawę. Zjemy to, a potem pomrzemy”.

Eliasz zaś jej powiedział: „Nie bój się! Idź, zrób, jak rzekłaś; tylko najpierw zrób z tego mały podpłomyk dla mnie i wtedy mi przyniesiesz. A sobie i twemu synowi zrobisz potem.

Bo Pan, Bóg Izraela, rzekł tak: «Dzban mąki nie wyczerpie się i baryłka oliwy nie opróżni się aż do dnia, w którym Pan spuści deszcz na ziemię»”.

Poszła więc i zrobiła, jak Eliasz powiedział, a potem zjadł on i ona oraz jej syn, i tak było

co dzień. Dzban mąki nie wyczerpał się i baryłka oliwy nie opróżniła się według obietnicy, którą Pan wypowiedział przez Eliasza.

Oto Słowo Boże.

PSALM RESPANSORYJNY

Chwal, duszo moja, Pana, Stwórcę swego

On wiary dochowuje na wieki,
uciśnionym wymierza sprawiedliwość,
chlebem karmi głodnych,
wypuszcza na wolność uwięzionych.

Chwal, duszo moja, Pana, Stwórcę swego

Pan przywraca wzrok ociemniałym,
Pan dźwiga poniżonych,
Pan kocha sprawiedliwych,
Pan strzeże przybyszów.

Chwal, duszo moja, Pana, Stwórcę swego

Ochronia sierotę i wdowę,
lecz występnych kieruje na bezdroża.
Pan króluje na wieki,
Bóg twój, Syjonie, przez pokolenia.

Chwal, duszo moja, Pana, Stwórcę swego

DRUGIE CZYTANIE

Jedyna ofiara Chrystusa (Hbr 9, 24-28)

Czytanie z Listu do Hebrajczyków

Chrystus wszedł nie do świątyni, zbudowanej rękami ludzkimi, będącej odbiciem prawdziwej świątyni, ale do samego nieba, aby teraz wstawić się za nami przed obliczem Boga, nie po to, aby się często miał ofiarować jak arcykapłan, który co roku wchodzi do świątyni z krwią cudzą. Inaczej musiałby cierpieć wiele razy od stworzenia świata. A tymczasem raz jeden ukazał się teraz, na końcu wieków, na zgładzenie grzechów przez ofiarę z samego siebie.

A jak postanowione ludziom raz umrzeć, a potem sąd, tak Chrystus raz jeden był ofiarowany dla zgładzenia grzechów wielu, drugi raz ukazuje się nie w związku z grzechem, lecz dla zbawienia tych, którzy Go oczekują.

Oto Słowo Boże.

SPIEW PRZED EWANGELIĄ

Alleluja, alleluja, alleluja

Błogosławieni ubodzy w duchu,

Albowiem do nich należy królestwo niebieskie.

Alleluja, alleluja, alleluja

EWANGELIA

Wdowi grosz (Mk 12, 38-44)

Słowa Ewangelii według św. Marka

Jezus nauczając mówił do zgromadzonych:

„Strzeżcie się uczonych w Piśmie. Z upodobaniem chodzą oni w powłóczystych szatach, lubią pozdrowienia na rynku, pierwsze krzesła w synagogach i zaszczytne miejsca na ucztach. Objadają domy wdów i dla pozorów odprawiają długie modlitwy. Ci tym surowszy dostaną wyrok”.

Potem usiadł naprzeciw skarbony i przypatrywał się, jak tłum wrzucał drobne pieniądze do skarbony. Wielu bogatych wrzucało wiele. Przyszła też jedna uboga wdowa i wrzuciła dwa pieniążki, czyli jeden grosz.

Wtedy przywołał swoich uczniów i rzekł do nich: „Zaprawdę powiadam wam: Ta uboga wdowa wrzuciła najwięcej ze wszystkich, którzy kładli do skarbony. Wszyscy bowiem wrzucali z tego, co im zbywało; ona zaś ze swego niedostatku wrzuciła wszystko, co miała, całe swe utrzymanie”.

Oto Słowo Pańskie.

HOMILIA BENEDYKTA XVI

Drodzy Bracia i Siostry!

Liturgia Słowa dzisiejszej niedzieli ukazuje nam jako wzory wiary postaci dwóch wdów. Przedstawia je równolegle: jedną w Pierwszej Księdze Królewskiej (17, 10-16), drugą w Ewangelii św. Marka (12, 41-44). Obydwie są bardzo ubogie i właśnie w takiej sytuacji okazują wielką wiarę w Boga. Pierwsza pojawia się w cyklu opowiadań o proroku Eliaszu. W czasie głodu otrzymuje on od Pana polecenie, aby udał się w okolice Sydonu, a więc poza Izrael, na terytorium pogańskie. Spotyka tam ową wdowę i prosi ją o wodę do picia i trochę chleba. Kobieta odpowiada, że pozostała jej tylko garstka mąki i kropla oliwy,

ale ponieważ prorok nalega i obiecuje, że jeśli go posłucha, nie zabraknie jej mąki ani oliwy, spełnia prośbę, i zostaje wynagrodzona. Drugą wdowę, występującą w Ewangelii, Jezus dostrzega w Świątyni Jerozolimskiej, a dokładnie w pobliżu skarboney, do której ludzie wrzucali ofiary. Jezus widzi, że ta kobieta wrzuca dwa pieniążki; woła więc uczniów i wyjaśnia, że jej ofiara jest większa niż ofiary bogatych, ponieważ oni dawali z tego, co im zbywało, wdowa natomiast «wrzuciła wszystko, co miała na swe utrzymanie»,

Z tych dwóch epizodów biblijnych, umiejętnie połączonych, można wydobyć cenne pouczenie odnośnie do wiary. Jawi się ona jako postawa wewnętrzna tych, którzy budują swoje życie na Bogu, na Jego Słowie i całkowicie Mu zawierają. W czasach starożytnych życie wdowy wiązało się z sytuacją wielkiej biedy. Z tego powodu w Biblii wdowy i sieroty są osobami, o które Bóg troszczy się w sposób szczególny: utraciły wsparcie doczesne, ale Bóg pozostaje ich

Oblubieńcem, ich Rodzicem. Jednakże Pismo Święte mówi, że obiektywna sytuacja potrzeby, w tym przypadku kondycja wdowy, nie wystarcza: Bóg wymaga zawsze naszego bezinteresownego posłuszeństwa wiary, które wyraża się w miłości do Niego i do bliźniego. Nikt nie jest tak biedny, aby nie mógł czegoś dać. I faktycznie obydwie przedstawione dziś wdowy ukazują swą wiarę, dokonując gestu miłosierdzia: jedna wobec proroka, a druga dając jałmużnę. Zaświadczają w ten sposób o nierozzerwalnej jedności wiary i miłosierdzia, a także między miłością Boga a miłością bliźniego — o czym przypomniała Ewangelia ubiegłej niedzieli. Św. Leon Wielki, papież, którego wspomnienie obchodzić będziemy, wyjaśnia: «Na wadze Bożej sprawiedliwości nie mierzy się ilości darów, lecz ciężar serc. Ewangeliczna wdowa złożyła w świątynnej skarboney dwa małe pieniążki i ofiarowała znacznie więcej niż wszyscy bogaci. Żaden akt dobroci nie jest pozbawiony znaczenia w obliczu Boga, żadne miłosierdzie nie jest bezowocne» (*Sermo de jejunio dec. Mens.*, 90, 3).

OGŁOSZENIA PARAFIALNE

1. Kalendarz liturgiczny:
Wtorek – Święto Rocznicy Poświęcenia Bazyliki Laterańskiej
Środa – Wspomnienie św. Leona Wielkiego, papieża i doktora kościoła
Czwartek- Wspomnienie św. Marcina z Tours, biskupa.
Narodowe Święto Niepodległości.
Piątek – Wspomnienie św. Jozafata, biskupa i męczennika
Sobota – Wspomnienie świętych Benedykta, Jana, Mateusza, Izaaka i Krystyna, pierwszych męczenników Polski.
2. W czwartek 11 listopada o godz. 20.00 **adoracja Najświętszego Sakramentu** z indywidualnym błogosławieństwem.
3. **Katecheza przed chrztem** dla rodziców i chrzestnych we wtorek 9 listopada o godz. 19:00 po Mszy św. w kościele.
4. W listopadzie w dni powszednie w kościele **o godz. 17:45 będzie Koronka do Miłosierdzia Bożego za zmarłych** wypominanych.
5. Przez cały listopad Adoracja Najświętszego Sakramentu w kaplicy adoracji będzie kończyć się o godz. 17:35.
6. Dziś możemy wesprzeć misję Sióstr Nazaretanek w Ghanie nabywając kalendarz misyjny. Bóg zapłać za ofiary na ten pobożny cel.
7. Polecamy modlitwie Parafian naszą młodzież, która przyjęła Sakrament Bierzmowania. Polećmy ich opiece Matki Bożej.

Modlitwa z Dzienniczka św. Faustyny o śmierć szczęśliwą:

O Jezu miłosierny, rozciągnięty na krzyżu, wspomnij na naszą godzinę śmierci! O najmiłosierniejsze Serce Jezusa, otwarte włócznią, ukryj mnie w ostatnią śmierci godzinę! O Krwi i Wodo, która wytrysłaś z Serca Jezusowego jako źródło niezgłębionego miłosierdzia dla mnie w mojej śmierci godzinie! Jezu konający, zakładzie miłosierdzia, złagódź gniew Boży w mojej śmierci godzinie (Dz. 813).

Parafia Rzymskokatolicka pw. Podwyższenia Krzyża Świętego w Krakowie – Kurdwanowie

adres: ul. W. Witosa 9, 30-612 Kraków; **tel.** 12 6544569; 797624306 www.parafiakurdwanow.pl

Email: kontakt@parafiakurdwanow.pl